

- відповідно до проекту землеустрою щодо організації території земельної частки (паю).

Відповідно до Частини першої ст. 149 Закону України № 3123-VI від 03.03.2011 земельна ділянка, яка була надана в постійне користування, може бути вилучена (викуплена), за згодою землекористувачів, рішенням органу державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, а також органу місцевого самоврядування.

Органи місцевого самоврядування можуть також вилучати земельні ділянки які перебувають в комунальній власності територіальних громад для усіх потреб, окрім особливо цінних земельних угідь, процедура вилучення яких прописана в ст. 150 даного Закону.

Отже як бачимо органи місцевого самоврядування можуть як надавати земельні ділянки у власність, так і при потребі їх вилучати.

Список використаних джерел

1. https://protocol.ua/ua/zemelnyy_kodeks_ukraini/
2. https://uk.wikipedia.org/wiki/Земельна_ділянка
3. Rozum, R. I. Improving efficiency of using agricultural land/ R. I. Rozum, I. V. Liubezna, O. M. Kalchenko// Науковий вісник Полісся. –2017. -№3 (11). Ч.1. – С. 193-196
4. Дзядикевич Ю.В., Любезна І.В., Розум Р.І. Напрями покращення землеустрою в Україні Сталий розвиток економіки. – 2019. – №1/42. – С. 172-178.

Артем Поляк
студент,

Західноукраїнський національний університет

МІСТОБУДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Сталий розвиток є загальною концепцією, якою передбачається необхідність знаходження «золотої» середини між забезпеченням сучасних потреб суспільства та захистом майбутніх інтересів, враховуючи майбутні потреби у безпечному навколишньому середовищі. Відповідно до визначення Комісії Брундтланд сталий розвиток це розвиток, що забезпечує потреби нинішнього покоління не завдаючи шкоди можливостям майбутніх поколінь забезпечувати свої потреби.

Концепція сталого розвитку базується на трьох основних складових: економічна, соціальна та екологічна.

Економічна складова базується на потребі збереження та розвитку капіталу, який забезпечує формування сукупного капіталу, що, в свою чергу, забезпечує формування необхідного для сучасного та майбутнього розвитку різного роду ресурсів.

Соціальна складова направлена на людину, як особистість, передбачає збереженість стабільності культурних і соціальних систем, враховуючи ті, що призводять до зменшення кількості руйнівних конфліктів серед людей. Важливою компонентою даної складової є справедливий розподіл благ. Бажаним також є збереженість культурного капіталу та його різноманіття у глобальному масштабі. З метою забезпечення стійкості розвитку, людству, на сучасному етапі, необхідно сформуванати більш ефективну систему прийняття рішень, яка врахувала історичний досвід і заохочувала плюралізм. Важливим є забезпечення не лише внутрішньої, а також і міжпоколінної справедливості

Екологічна складова сталого розвитку повинна забезпечити гармонію між біологічними та фізичними природними системами. Особливе місце в ній займає життєздатність екосистем, оскільки вони є основою глобальної стабільності біосфери в цілому.

Основними принципами впровадження сталого розвитку є наступні:

- Принцип взаємозалежності. Основною метою даного принципу є проведення оцінки взаємовпливу людини та навколишнього природного середовища як на місцевому так і на глобальному рівні.
- Принцип різноманітності. Передбачає проведення оцінки важливості культурної та природної різноманітності у нашому житті, економіці та добробуті.
- Принцип вантажопідйомності. Має на меті встановлення вичерпності ресурсного потенціалу нашої планети.
- Принцип права й обов'язку. Це принцип, що містить у собі розуміння того, що наслідки наших дій можуть бути не лише для теперішнього, а й для майбутніх поколінь.
- Принцип невизначеності та запобіжних заходів. Передбачає розуміння того, що наслідки наших дій можуть бути непередбачуваними і заохочує обережно підходити до добробуту планети в глобальному розумінні.

Концепція сталого розвитку вже, сьогодні, є основним критерієм формування політики як в країнах ЄС так багатьох інших країнах світу.

Отже, щоб не залишитися на узбіччі світової політики Україні необхідно впроваджувати екологізацію соціальної сфери (виховання, культури, освіти, науки, охорони здоров'я), економіки, запровадження грамотної геополітики та захисту національних екологічних інтересів, що в свою чергу вимагає забезпечення чітких скоординованих дій як з боку держави так і з боку бізнесу, суспільства та громадських організацій.

Список використаних джерел

1. <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/proekti-koncepcii-stalogo-rozvitku-ukraini-mozhlivist-ikh>
2. <http://www.polukr.net/uk/blog/2016/06/ponjatja-ta-struktura-principu-rozvitku/>
3. Розум, Р. І. Еколого-економічні системи: основні аспекти/ Р. І. Розум, М. В. Буряк, І. В. Любезна // Науко-вий огляд. –2015. –№ 6 (16). –С. 33-49

4. Розум Р. Формування просторової структури землекористування в нових соціально-економічних умовах / Р. Розум, В. Карпенко // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку аграрного бізнесу України». – 28 жовтня 2015. –Тернопіль: ТНЕУ. –С. 200-202.

5. Розум, Руслан. Еколого-економічна оцінка впровадження природоохоронних заходів [Текст] / Руслан Розум, Марина Мотрюк // Прикладна економіка – від теорії до практики: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 20 жовт. 2016 р.]. - Тернопіль: Вектор, 2016. - С. 195-196.

6. Rozum R.I. Improving efficiency of using agricultural land / R. I. Rozum, I. V. Liubezna, O. M. Kalchenko // Науковий вісник Полісся. –2017. -№3 (11). Ч. 1. – С. 193-196.

Руслан Розум

к.т.н., доцент

Західноукраїнський національний університет

Лілія Шварновська

студентка,

Західноукраїнський національний університет

ЩОДО МІСЦЯ МІСТОБУДІВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ В ПЛАНУВАННІ ТЕРИТОРІЙ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

У сучасному світі усе більше підвищується роль містобудування, що обумовлено кардинальним зростанням значення територіальних чинників в процесі обґрунтування стратегій соціально-економічного розвитку, а також розробці механізмів щодо їх реалізації.

Генеральні плани та інша містобудівна документація повинні бути використані для створення бізнес-паспортів конкретних територій, у яких прослідковувалася б реклама їх інвестиційної привабливості.

Активним громадянам є важливим той факт, що вони є активними учасниками процесів творення свого майбутнього. Разом з тим відкритість і прозорість генеральних планів повинно забезпечити їх використання як одного із засобів контролю з сторони територіальних громад і суспільства за діями органів місцевого самоврядування у сфері ефективності розвитку населених пунктів.

Донедавна найважливіша містобудівна документація (схеми районного планування областей, генеральні плани великих міст тощо) розглядалася на найвищому державному рівні та затверджувались урядом. Всі роботи щодо розробки даної містобудівної документації фінансувалися із державного бюджету. Після того як фінансування даних робіт перевели на дефіцитні місцеві бюджети (особливо сільські) практичне блокування їх виконання.

Отже, як бачимо, головним завданням формування генеральних планів є зробити так щоб кожен мешканець населеного пункту міг протягом